

శ్రీ

కురుమూర్తి స్వామి నేనమః

త్రీ కు రు మూ ర్తి నా థ శ త క ము .

—:0:○:0:○:0:—

శా॥ శ్రీరామామణి కాస్తుభప్రసాదో సింగారముంజూప, నీ
 ధారాజీవదశాక్షీ భూతమణి పాశ్వర్యముల్భజింపం దయా
 క్షీరంభోనిధి భక్తహృత్కమల సుస్థమాభిసంవాసిహ
 దౌరా శ్రీకురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో! ౧.

మ॥ తొలినాసోమకుండేల్లవేదములదా దుర్బుద్ధిమై మ్రుచ్చిలం
 బలివై మాతని వెంబడింప నతఁడు న్వారాశిలోడాగె; నా
 ఖలునిందుంచియు మత్స్యరూపమున వీర కన్వేదముల్లాచునిం
 దలఁతుకొ శ్రీకురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౨.

శా॥ క్షీరాబ్ధి నృధియుచి యం దృఢము నేనింపదైత్యుల్సరన్
 మేరూతుంగనగంబు కన్వయునిర్మింపం గఁగాకోలపున్
 ఘోరజ్వాలలఁజూచి యడ్చివదలన్ గూర్మంబవై యెత్తినా
 వౌరా శ్రీకురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. 3.

మ॥ అననిం బాపఁజుట్టి నీరధి హిరణ్యాక్షుడు శ్రోయంగ నా
 దివరాహంబువుగాఁగ్గ బంట భువి నుద్దీపింపఁగా నెత్తి దా
 నవునింజంపియు సర్వలోక భరణానంతక్రియం జూపినా
 వపురా శ్రీకురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౪.

- మ॥ నరసింహుండవుగాఁగ కంబమున జన్మంబుని పృథ్వియని
గరుణం గావ హిరణ్యకశ్యపుని వీరం జీల్చి చెండాడు నీ
పరమం బద్భుతమైన రూపమును భావంబందునూహింపఁగాఁ
దరచూనా కురుమూర్తినాథ ! సురవంద్యా ! పాహిపాహి, ప్రభో. ౧.
- మ॥ తనభోగంబులు దానముల్లనుచు విస్తారంబు గర్వింపఁ వా
మనరూపంబున మూఁడు పాదములునేమానక బలిస్వేడి, యం
తనె విశ్వంబున నిండి త్రొక్కితివి పాతాళంబునుంజేర, నా
తని నోయీ కురుమూర్తినాథ ! సురవంద్యా ! పాహిపాహి, ప్రభో. ౬.
- మ॥ ఇనవంశంబునఁబుట్టి దాశరథివై యిష్టిందగం గాచి, నీ
తను బెండ్లాడియూఁ దండ్రె యజ్ఞనడవిం దైర్యంబుతోఁజొచ్చి భా
ర్యను గొంపోయిన రావణాసురుని శీర్షంబుల్దగయ్యించితి
వనువొప్పంగురుమూర్తినాథ ! సురవంద్యా ! పాహిపాహి, ప్రభో. ౭.
- మ॥ ఇలనేవేళల ధర్మహాని యగుచుకొ హెచ్చనధగ్యంబునే
ర్పలరకొ సృష్టిని గొంచు నట్లు సుజనాహ్లాదంబుఁజేకూర్చి, దు
ష్టలశిక్షించి జగంబుఁ బ్రోతునను కృష్ణం బార్థమిత్రు న్నినుం
దలఁతుకొ శ్రీకురుమూర్తినాథ ! సురవంద్యా ! పాహిపాహి, ప్రభో. ౮.
- మ॥ బలరామాకృతితోడఁ గృష్ణునకు సాభాగ్రతంబుజూపించి, చే
హలముంబూనుచు, భూమిసస్యవతియై యానందముంబొందున
ట్లుల దుష్టు ల్లయమొందునట్లులను నాటోపంబునన్నిల్చు నిన్
దలఁతున్ శ్రీకురుమూర్తినాథ ! సురవంద్యా ! పాహిపాహి, ప్రభో. ౯.
- మ॥ గురునికొ తోడొకరుండు చంపెనను నా కోరికంబున న్నర్వభూ
వరులంజంపఁగఁ బూన్కెతోఁ బరశువుంజేపట్టి, నిజ్జే త్రచూ
సరణింజేసియు బ్రాహ్మణ్యమున్నిలుపు నీ సామర్థ్యమెన్నంగ నా
తరచూనా కురుమూర్తినాథ ! సురవంద్యా ! పాహిపాహి, ప్రభో. ౧౦.

ములను పరిపాలించువాడా; దాసాగ=దాసులపాలిటికిండా; మాపా=లక్ష్మీనాథా; దాస, ఆగారి, సద్దామ=దాసులకు ఉనికిపట్టగు శ్రేష్ఠమైన వైకుంఠమునందుండువాడా; సామనిధానిగా=సామవేదమునకు నెలవగు నట్లు (అనగా సామగానలాలుడవై,) లేదా సామ్యమైన మార్గమునందు; మాగరిమన్వ=లక్ష్మీయతిశయించునట్లు; నీపని, సరిగా, సాగనీ; ఈసారి=ఈపర్యాయము; నీసాని=నీ భార్యయైన లక్ష్మి; సమపథంగా=చంచలమార్గమును వదిలి తిన్న నిమార్గముననుసరించుచుండునట్లు; మఱి=ఇంక; దారి=నిన్ను చేరగలమార్గము; సదా, ఆదర మొప్పుకొ=ఎప్పుడును దయగలిగినవాడవై; మా, దరి, గానీ=మాకు చేరువయగునట్లు చేయుము.

౯॥ స్వర్ణ సేయము, బ్రహ్మఘాతము, సురాపాపము, గోహత్యయున్
వర్ణాచార విసర్జనము గురునిందా ఘోరపాపములన్
పూర్ణంజాభవదీయభక్తిమలనంబోఁ ద్రోయనా నో దయా
పూర్ణా, శ్రీ కురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౧౯

౧౦॥ చేతంబంకముఁబట్టి పైనికడుగన్ సిద్ధించునేకుది? చే
జేతంబాపముచేసి నీటమురుగన్ జేకూరునే పుణ్యమున్
జేతంబందు విశుద్ధికావలయు ని స్సీ! బాహ్యవేషంబచే
లా? తండ్రీ! కురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౨౦.

౧౧॥ డబ్బియంగను పాపపంకమది కట్టా! పోవునే? యేలత
బ్బిబ్బుల్? డబ్బున గల్గు పుణ్యమది తా వేటొను; పాపంబునుం
ద్రొబ్బునా దది పోవఁద్రోయునది నీతోరంపు సద్భక్తియా
నబ్బా శ్రీ కురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౨౧.

ను॥ కడుగంబోవుటకేమి పాపమది పంకంబో; జలంబందుఁ దా
విడిసోపంగును మంటిముద్దయొ; కటా! వెట్టుల్ జనుల్, దానిబో

విడువంజి త్తము శుద్ధిచేయవలె, నీ పేరన్నదా ధర్మము
న్నడుపంగాఁ గురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౬౨.

కా॥ పాపంబుల్పడి నేలుచేసినను నీ పాలంబుడన్వచ్చి, ని
ష్కాళుండోనెచుడాక్షణంబె కడు పశ్చాత్తాపముంబొంది, నీ
కాపద్బంధవనామమున్నదియెకాదా? త్రోయఁగారాడెప్పు
త్తాపంబుం గురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౬౩.

కా॥ చేసేతం బొనరించి నాడె నభుముల్ చెప్పంగరానన్ని, నే
నీసాన్నిధ్యమునందె తప్పుపలుకుల్ నిత్యంబుభాషించితిన్
గాసింబెట్టుకురుయ్య, బుద్ధిగలిగెం గారుణ్యమూర్తీ! భవ
ద్దాసుండన్ గురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౬౪.

కా॥ నీపాలంబుడి నీవె దిక్కునమ నే నిక్కుంబుగా నమ్మితిం
గాఁగడంగలవాడె వీవె మఱి యొక్కండెవ్వఁడున్ లేడు; నా
పాపంబుల్పడదోసి, భక్తికుదురై వర్ణి పోఁ గ్రోయు మా
నాపాట్లం గురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౬౫.

కు॥ అవనీభారముఁ గ్రోయువాడవని నిన్నామ్నాయముల్నేయునం
స్తవముల్ కేళవ, సారహీనమగు నానంసారభారంబుఁగ్రో
యవదేమీ, యది నీకులెక్కయగునే యార్తికదయన్మానవ బూ
నవుగానీ, కురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౬౬.

మ॥ ఇదిగో శేపును మాపు నిల్లిదిగోనే నిత్తుంగదాయంబు నొ
ప్పినమామాటలఁజెప్పి తప్పికోనఁగా వేమంబులంబూననే
ల? దయన్మృకిని గూర్పు మిప్పు డీకలేరా? దాతలున్నారలే
యమహా! కురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౬౭.

మ॥ అహియే నిత్యము శత్రుగాఁ దవర, సర్వాహియఁడేమిప్పుడు
న్యసాయంపక్ష, ఫణిహియఁడున్నఖుండుగా వర్ణింపకబ్రష్టనే

మ॥ కరుణామూర్తివిగాఁగఁ బుట్టియు జగ త్కల్యాణముంబొంటె, ని
ద్ధరభూతానికి హింసఁబాపుమ, నితాంత ప్రేమవ్యాపింప, సు
స్థిరకీర్తిస్థలయింపు బుద్ధు నిను నేఁ జేయఁ త్తికీర్తించెద
స్వరదా శ్రీకురుమూర్తినాథ ! సురవంద్యా ! పాహిపాహి, ప్రభో. ౧౧.

మ॥ ధరలో మేచ్చుకిరాతజాతులు మదోద్ధత్యంబునకొ హెచ్చి, చె
చ్చెరహింసించెడు నాఁడు కల్మషయు వాసింబుట్టి యాదుష్టులం
దురగామాఘండవై యవంపగల నీ దోర్వీర్యము నెచ్చెదం
బరమేశా కురుమూర్తినాథ ! సురవంద్యా ! పాహిపాహి, ప్రభో. ౧౨.

మ॥ కృతకావాసములీజగంబులుగ లోకేశా, వినిర్మించి యె
త్తితి రూపంబుల వెన్నొ; భూతములరక్తింబట్టి యాడించి తా
కతలెల్లన్విన నదుభతంబు లిది ని క్కంబింక నీ కిచ్చెద కీ
న్నతులన్ శ్రీకురుమూర్తినాథ ! సురవంద్యా ! పాహిపాహి, ప్రభో. ౧౩.

మ॥ మకరాగ్నిరినాగుఁడేడ్వఁగరుణ నృన్నించి లక్ష్మీశ, నీ
వొకనిస్వేంటును బిల్వ వాయుధము నీ వొక్కండుఁజేపట్టు వో
యకలంకా ! పరుగెత్తినావు, వడి నీ యవ్యాజహా ప్రేమ మి
న్నకదా శ్రీకురుమూర్తినాథ ! సురవంద్యా ! పాహిపాహి, ప్రభో. ౧౪.

మ॥ మృగయాసక్తుఁడు, మాంసభక్షకుఁ డభామిశుండు, దుర్మార్గపు
త్తిగఁడున్నాహ్మణ తేజమున్విడచి, ప్రీతింబుత్తు నారాయణుం
దగఁబిల్వస్త్రుతివేశముక్తిగఁడు శ్రద్ధంగూర్చి కాపాడివో
నగధారీ కురుమూర్తినాథ ! సురవంద్యా ! పాహిపాహి, ప్రభో. ౧౫.

మ॥ అకలంకంబులు నీ గుణంబులు, సమస్తాశావకాశప్రభో
ధకమున్నీచరితంబు, లార్థజన సం త్రాణైకదత్తుంబులౌ
నిక నీప్రిజ్ఞులు, నీదయారసముఁ దా హృద్రోగముల్బాపఁబ
ధ్యకరంబౌ గురుమూర్తినాథ ! సురవంద్యా ! పాహిపాహి, ప్రభో. ౧౬.

మ॥ జగముల్నటకరంగముల్ జవనికల్ శశ్వద్విలాసప్రభా
 ధగితాహర్నిశ, లందులొంగలుగు భూతవ్రాతముల్ పాత్రముల్
 తగనీవందుల గర్భ సూత్రములజేతంబట్టి యాడింపగాఁ
 దగుదౌరా తురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహి, పాహి, ప్రభో. ౧౭

క॥ ఈ సూర్యుండును తారకల్ శశియుఁ దా మెవ్వనియాజ్ఞా భువిన్
 భాసిల్లంగ నొనర్తు, రెవ్వని ప్రభుత్వంబుండలంగాల్చి వి
 శ్వాసంబులబకటింతు రట్టినిను భావంబునుజింతించు నీ
 దాసుండం గురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహి, పాహి, ప్రభో. ౧౮

మ॥ కరమందొక్కటి బొంగరంబు తిరుగంగా గారడీవాఁడు బొం
 గరముల్కొన్నిటిఁదిప్పు నబ్రముగఁ బ్రక్క, స్మిద, క్రింద; నృహ
 త్రహాగారడి నీది, భూభువనముల్ తైతక్కమంచాడు నీ
 యరచేతం గురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహి, పాహి, ప్రభో. ౧౯.

మ॥ అమిత ప్రాభవయుక్త! కంఠమున నిత్యంబున్ ధరింతీవు హా
 రముగా భూభువనాలి నాఁ బరగు నా రత్నంబులంగాని, యి
 వ్వములేదేనియుఁ బాటవైచెదవు నిచ్చా సూత్రముంద్రొంచి ర
 త్నములెల్లం గురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహి, పాహి, ప్రభో. ౨౦

మ॥ అణువైయుండియు నంతట నెవలసి బ్రహ్మాండంతమున్నిందు నీ
 గుణమత్యద్భుత, మందుచేతగద యోగుంబాగు నీక్షించి ర
 క్షణముంజేతువు చీమనేనుఁగువలె న్నర్వప్రపంచంబు వి
 న్ననువోప్పంగురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహి, పాహి, ప్రభో. ౨౧.

మ॥ అతులాకారముతోడ లోకములనా యాదిత్యుఁడన్ రోహిణీ
 పతియుంగన్నులుగాఁగఁ జూచుచుఁ బ్రభుత్వంబుండగదాల్చి, యు
 ధ్ధతి ముష్టానినడంచి సజ్జనులసంతాపంబుఁబోగొట్టును
 న్నతిసెంతం గురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహి, పాహి, ప్రభో. ౨౨

మ॥ కొలువంగావలె నొక్క సద్గురునిఁ గోర్కుల్కొని నేవింపుమన
వలవంగావలె నొక్కతె న్సతిని విశ్వాసంబు వెంపొందఁగాఁ
దలపంగావలె నొక్కదేవుని నిమన్ ధ్యానించి సద్భక్తిని
ర్మబుడై శ్రీకరుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౨౩.

మ॥ ఉపకారంబులుచేయువారు ధరలో నున్నారు వారల? పృ
థ్యుపకారంబూ, యశస్సా, సేవయ్యె, ధనంబో కోరువారేగదా!
విపరీతంబుగ నీవు పృథ్యుపకృతి నే్వడంగ బోవెప్పు భ
క్తపరా శ్రీకరుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౨౪.

మ॥ కలికాలంబదివచ్చె, ధర్మమును తగ్గంజొచ్చె, బాపంబులు
గలయన్ హెచ్చయి మించజొచ్చె, నికమా ర్థంబెద్దిలోకాళికం
చొలయన్మక్తిని గూర్తు దీక్షుఁగొని నామోచ్చారణ న్నిన్నెనే
తలఁతున్ శ్రీకరుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౨౫.

మ॥ తిరమా భుక్తిని, భక్తి, ముక్తి, నమరక్తింగూర్చి, నీపూజకున్
గరముల్, నిన్ స్మరియింపజిహ్వా, కనఁగా కన్నుల్, సదాసేవకై
పరమేశాయొడలెల్ల, యర్పణగఁగూర్పక బుద్ధినాకీయ నీ
కరుడనా, కరుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహి,పాహి, ప్రభో. ౨౬.

మ॥ ఎన్నోజన్మములెత్తినాను తుదకెట్లెట్లో మనుష్యుండనై
పున్నెంబంచును పాపమంచెటిగితిం బున్నెంబు నీకబ్బు, నా
కన్నండు న్నదసద్వివేచనయు సద్వృత్తంబు జేకూర్పుమో
యన్నా, శ్రీకరుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహి,పాహి, ప్రభో. ౨౭

మ॥ అకలంకా వినుమయ్య, దాసులకునే నత్యంతదాసుండ, నా
శ్వికతన్ లోకములెల్ల జాతెద భవ ద్విభ్రాంతిదేవేశ! నే
నిక నిన్నేకొలుఁతు న్మనంబునను నిన్నేనిల్పి భావించునా
యకమాళీ! కరుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౨౮

మ॥ భరమైశోచైః గుటుంబరక్షణము, నా పాటెన్నఁగానేర, నా
ర ! రహిన్ లోకకుటుంబివై యెటుల సర్వమున్ భరింతీవు ? రా
ణిరమామాతయు నోర్పుతో నెటులదా నించుంజిమోదంబు, న
య్యరెనేగోప్పకురుమూర్తి నాథ ! సురవంద్యా ! పాహి, పాహి, ప్రభో. 28.

మ॥ మృతియో, జన్మమో, యేదిమేలూ యది యేరీతిన్విధింపంగ; స
ద్గతియో, దుర్గతియో, విధించుటయు నిక్కంబేరికిన్ శక్యమే ?
మతి నిన్నుందిర మొప్ప నిల్పియిటు సం సారంబుసాగింతు నా
యతితో శ్రీకురుమూర్తి నాథ ! సురవంద్యా ! పాహి, పాహి, ప్రభో. 30.

మ॥ కరుణాశుండవు నీవటంచు నరుఁ డేకాలంబు దుర్మార్గుడై .
చరియింపం దయఁ జూతువొక్కొ, తనదౌష్ట్యంబుం దొలంగించియు
ధ్రువభక్తి న్నిను జింతచేసియును నీతోనుండినంగాని యో
వరమిత్రా, కురుమూర్తి నాథ సురవంద్యా ! పాహి, పాహి, ప్రభో. 31.

మ॥ కలంబులుబిడేలుచేసినను నొక్కండవ్వఁడో నిల్చిపా
వులపాపంబులమీఁద వైచుకొనునన్ బూముల్ యధార్థంబులే ?
యిలసన్మార్గముఁబట్టి పూనవలె లోకేశా భవతాపదమం
దలి భక్తిం గురుమూర్తి నాథ సురవంద్యా ! పాహి, పాహి, ప్రభో. 32

కా॥ ఎవ్వఁడో వినెనంటి యాజ్ఞల, నతఁడే కానకుండంటి, నా
మవ్వాని న్విసకున్నబావులఁట, నీధ్యానంబు చే పట్టువాఁ
డెవ్వఁడైనను ముక్తినిచ్చెదవు, నీకీకాప్రపంచంబుదా
దవ్వనా కురుమూర్తి నాథ సురవంద్యా ! పాహి, పాహి, ప్రభో. 33

మ॥ సకలాధారుడ పీఠసంతుండవు, శత్రుత్వలృప్తసంస్థాయివే
దిక నేబాపిని, మర్త్యుడం, జహఁడ, నిం కెట్లుబుచ్చి జీవాత్మకో
యకలంకా పరమాత్మకైక్యమది యత్యంతంబు సంస్కారమం
దకయున్నంగురుమూర్తి నాథ ! సురవంద్యా ! పాహి, పాహి, ప్రభో. 34

యహివైరీ, సహవాసదోషము ద్విజహ్వత్వంబు ? మన్నింపుభే
దహరా శ్రీకురుమూర్తినాథ ! సురవంద్యా ! పాహిపాహి, ప్రభో. ౬౮

౯॥ శ్రీయన్ భూమియుగల్గి యిష్టజనసంసేవాసుమోదుండవై
మాయ ల్మర్తములం చెటుంగక, దయన్మన్నించి నీవిమృశన్
మాయల్పముచు నర్చకుండు నిమదామన్నింపఁడే మింతయ
న్యాయంబా, కురుమూర్తినాథ ! సురవంద్యా ! పాహిపాహి, ప్రభో. ౬౯

౧౦॥ ఏమోగొప్పయటంచు జేరితినిగానీ, యెంగిలిందించు, న
త్యామోదంబున నడుగులన్మెససి, శూద్రాన్నంబు భక్షించు గో
స్వామీ, యే మొసఁగంగలాడ వింక నాశ న్నిన్ను నేమితు నా
నామూర్తి, కురుమూర్తినాథ ! సురవంద్యా ! పాహిపాహి, ప్రభో. ౭౦.

మ॥ తగువీవెల్లవరంబులంగొనఁగదాత్పర్యంబునందాచితి
న్మృగఁడా వేఱుకనుండురా యనెను నీమాటల్ యథార్థంబులం
చొగి నేన్మెట్లు నమ్మఁగావలయు; నామోక్తింబరీక్షించుటల్
తగునా శ్రీకురుమూర్తినాథ ! సురవంద్యా ! పాహిపాహి, ప్రభో. ౭౧.

౧౧॥ లేరాయంచును జుట్టు పట్టుకొనుచున్ లేపించుదామిడికిన్
బోరాయంచు నభోగతింబడఁగఁ ద్రొబ్బుకొ; నీసతిన్నమృగా
దారా మాధవ, యెట్లు చంచల వశంతైయుండఁగానేలేదో
దారన్ శ్రీకురుమూర్తినాథ ! సురవంద్యా ! పాహిపాహి, ప్రభో. ౭౨.

౧౨॥ ఆకారాక్షసికుక్షిదోడ్చి సమస్తాప్రభుత్వంబునుం
క్లేశంబొందియు మ్రింగఁగాదివురు గానీ, దాన సౌఖ్యంబులే
దీశ నీపదచింతనంబున నరుం డేవేళనానంద సం
కాశుండో కురుమూర్తినాథ ! సురవంద్యా ! పాహిపాహి, ప్రభో. ౭౩.

మ॥ ఒకఁడున్నంబదియంచునుం బిదియు, దా నున్నంత నూతించు నం
తకు నేయంచును, లక్ష, కోటియు, మహా ధాత్రిశ్వరత్వంబు, ని

ట్టాకయింతేనియుఁ దృప్తియో, సుఖమో? సేవ్యునిన్ను సేవింపఁగా
నకయున్నం గురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౭౪.

మ॥ దయతో నాకును నిచ్చినావుగద సంతానంబు నుద్యోగముకొ
బ్రియుముం జూపెడిభార్య నావులను, కానీ, చిత్తమున్నిల్పనీ
పయి నొక్కింత విరామమీయవు దయావార్ధి ప్రసాదింపును
వ్యయ, యీకా, కురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౭౫

మ॥ మనసారన్నిను జింతసేయక మహాత్మా, రిత్తతామటలన్
గొని యాడంగను, పూవులకొ ఫలములంగూర్పంగ నేలా వృధా
యని మూఢులలపంగఁబోవను, ఫలం బట్లేకదా యబ్బెనుకొ
ధనదేకా కురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౭౬.

కా॥ కామల్యువును నేను ముష్టువును; కొంగల్చేయుధ్యానంబుమీ
ధ్యాకల్పంబుగ నేను ధ్యానపరతం దాల్చుంగదా; బూడిదకొ
వీకంబూయునుఁ బూయుగాడివయు నే భేదంబుఁగాన్నింపఁడ
య్యా కృష్ణ! కురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౭౭

మ॥ తలక్రిందయ్యెను నీచరిత్రమది వింతన్నీ పుకీరేంకటా
చలమందుకొ బయి భార్యక్రిందుగను వాసంబొప్పఁగాఁజేసి, యీ
కురుమూర్తివృత్తి నెత్తిబెట్టుకొన నీకుంగలై నేలయ్య, నీ
కలవాటా కురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౭౮

మీ॥ కురవల్ మూఢులు, భక్తిహీనులును, మూర్ఖుల్, వారి రక్షించుటే
పరమప్రేమకుగుర్తు; జ్ఞానులకుఁ జెప్పంగనదేలా? సమా
దరమొప్పునిరుపేదఁ బ్రోచుటయెగాదా గొప్ప; మోనిర్మలా
త్మ, రమేశా, కురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౭౯.

మ॥ అడవింబుట్టినచెట్టఁ బెంచు నెవఁడయ్యా, నింగ నాపక్షులం
గడు ప్రేమంగని సాకు నెవ్వ; డీక భూగర్భంబునంగప్పన

కా॥ నీవున్నేనును నొక్కటేయనఁగ యత్నింతుర్విమూఢాత్ముల
హా వాలాయముఁబుట్టి చచ్చు జనులయ్యా! 'సోఁహ' మన్మాటమే
లావాసింఁగు, నీపదాబ్జముల మోలన్మోక్కుచుంఁగాంతు భ
ద్రావాప్తిం గురుమూర్తినాథ సురవంద్యా! పాహి, పాహి, ప్రభో. 3౧.

మ॥ గుణములేవటనీకు, వాకిని నీకున్వాసిలేదంటు; తా
మఁబుమాత్రంబును బాపసంగతికి బోరంటోయి యో
ద్గుణసంపన్న యదెట్లా? పాపినిక నీకున్నట్లుండం, జేతువం
దనమున్ శ్రీకురుమూర్తినాథ సురవంద్యా! పాహి, పాహి, ప్రభో. 3౨.

కా॥ 'సోఁహం' "తత్త్వచసీ" తివాక్యములచే సత్యంతమున్నిన్నకే
యుహోల్పన్నుచు మోసపోదురుగదా యుత్సాహసంపూర్ణులై
సోహార్దంబున నిన్ను జేరి భజించున్నాకుఁ గూర్పంగలే
వా హోయిం గురుమూర్తినాథ సురవంద్యా! పాహి, పాహి, ప్రభో. 3౩

కా॥ దేవునై గురువున్న హేయనెకునా దిట్టలురాచారపుం
బ్రోవు లన్నియు మిన్నఁగానక తుదిం బొందంగఁబో నొక్కొడు
స్నేహన్నారక ఘోరబాధలను, నం జేర్పంగఁబోతోయి, భ
క్తావాసా, కురుమూర్తినాథ సురవంద్యా! పాహి, పాహి, ప్రభో! 3౪

మ॥ ఖరముల్బాడివలొనఁ బొర్లివను, గాకంబుల్బదాస్నాసత
త్పరతన్మించిన, నెడ్లకుంజారకల వైవంగ, నిష్టాతిని
గృధరముగ్ధావని; బాహ్యవేషములు వ్యర్థంబుల్ భవద్భక్తియే
ధరహేచ్చుం గురుమూర్తినాథ సురవంద్యా! పాహి, పాహి, ప్రభో. 3౫.

కా॥ శీలంబుంగుణముంగలట్టి పురుషుల్సేవింపఁగానేర్తు, రే
వేళెంబట్టెలుతీర్చి బొట్టులిడుచుం బేరాసనల్లాడునా
లీలాచారులకేలఁగల్గు భగవత్లీలానుమోదంబు, రా
ధాలోలా కురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౪౦.

మ॥ జపముల్, హోమములుం, దపంబులును, నిస్సారంబులెవ్వేళ, నీ
యుపచారంబులఁ జిత్తమున్నిలిపి, య త్యుత్సాహసంపన్నులై,
యెపుడుంవీనులఁగాంచి యొప్పుటయె తా నిష్టార్థసంసిద్ధికా
త్తపథంబౌ గురుమూర్తి నాథ సురవంద్యా! పాహి, పాహి, ప్రభో ౪౧

కా॥ పశువైపుట్టుటమేలు మానవుడు నీ పాదార్చనాసక్తిలే
కళవంటై మనుకంటె; నాపశువునొక్కపై నీచింతనా
వశచిత్తంబునఁగాదె యుత్త మగతిం బ్రాపించు; వద్దయ్య దు
ర్దశనాకో కురుమూర్తి నాథ సురవంద్యా! పాహి, పాహి, ప్రభో. ౪౨.

కా॥ దానంబు, ల్జపముల్, తపంబులును, నిత్యస్నాన సంధ్యాదు లే
లా, నీసేవలజేసి, నిందలఁచి, నీ కై సర్వమున్నీడి, తా
నానందాశ్రుసుపూర్ణ సేత్రయుగళుండై చూడలేకున్న, ని
త్యానందా, కురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహి, పాహి, ప్రభో. ౪౩.

కా॥ నీతుల్ చెప్పగవచ్చుఁగాని మదిలో నిన్నెంచి, ధ్యానించి, ని
ర్భీతిం దానొక్కడైన సత్యపథవర్తిత్వంబున న్నించినన్
భ్యాతింజెందఁడె? యట్లెయ్యుచి నను నెక్కాలంబుఁ జేకూర్పు వి
భ్యాతిన్ శ్రీకురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహి, పాహి, ప్రభో. ౪౪

మ॥ నుతియింపంగను, జేతులెత్తెగను, నిన్నుంబూజనేయంగనే
ర్చితి; యాత్రా, వ్రత, దానముల్ సలిపి తి స్సీ! చిత్తమొక్కింతని
ర్చితి నన్మాటయెలేదు, కెఱ్ఱినయితి న్విశ్వేశమన్నింపుము
ధతునినన్ గురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహి, పాహి, ప్రభో. ౪౫

మ॥ విపరీతంబగు నీప్రపంచమున నేవేళన్నదాచారు ల
ల్పపునారెప్పుడు బాధపెట్టి, పడియిబ్బందినృచంబంగు, బా
పపుద్రోవంబడకుండ నిన్నెతవుల న్వాంఛింపఁజే జిక్కవ
య్య, పరాకా? కురుమూర్తి నాథ సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౪౬

శ్రీ కురుమూర్తి నాథశతకము.

౪

మ॥ ఇదిగో యిచ్చట డాగినావె గుహలో నీశా, కనుంగొంటిలే
పదపయ్యా యిట గోపికానయనో బాలుండు లేడంచుడె
పైదలే యన్మయశోదతో, నయిన నీ వేమిచ్చెదో తెల్పుమో
యదుబాలా కురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహి,పాహి,ప్రభో. ౪౭

మ॥ ఇదిగో యిచ్చట డాగినావె గుహలో నీశాకనుంగొంటి ప
ట్టద మాతావినిబట్టి చేరదొకొ పుష్పంబుక; శరీరంబు నె
మ్మదిగా డాచిన నేడఁడాగు మహిమల్ మన్నించి చేకొమ్ము నా
థ! దయాభీ! కురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహి,పాహి,ప్రభో. ౪౮

మ॥ ఇదిగో యిచ్చట డాగినావె గుహలో నీశాకనుంగొంటి, నీ
మదిలో ని వ్యవలం గలాడ నని వేమాటుం దలంపంగఁబో
యెదవేమో, యిచె భక్తి రజ్జువులు నీ యిష్టమ్ము తర్వాత నే
మదియానో, కురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహి,పాహి,ప్రభో. ౪౯

మ॥ ఇదిగో యిచ్చట డాగినావె గుహలో నీశా! సమానుండఁగా
నిదియు న్నఖ్యతఁ బెంపవేమొ? యయిన న్నితో సమానుండనే
కద, శ్రీభర్త వేమైన నాకుఁ గలదెక్కాలంబును న్నక్తిసం
పద యోయీ కురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహి,పాహి,ప్రభో. ౫౦

మ॥ ఇదిగో యిచ్చట డాగినావె గుహలో నీశా కనుంగొంటి నే
వదలంబో నిక, నప్పుగాఁ గొనుచు నాభక్తిం, గిరింజొచ్చితి
చ్చెదవా వడ్డిని ముక్తివైన, నిక నీస్థిగిల్లయుం దీసెదం
గద యోయీ కురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహి,పాహి, ప్రభో. ౫౧

కా॥ బుభ్రాగ్రేసరచక్రివర్తివయి తే లోపమ్మువాటిల్లె, బ్రా
రబ్ధంబో గిరిదాగ భక్తజనసంరంభంబు వీక్షించి, నీ
బుభ్రత్వంబును బాటెదన్ భువిని వీలుంజూచి రాకున్న, ము
క్తిభీకా, కురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహి,పాహి, ప్రభో. ౫౨

- మ॥ గిరిలో నెందుకు దాగినావో తెలిసెన్ గేహంబునందెప్పుడుం
దిరుగంజొత్తురు భక్తు, లింక సతితోఁ దియ్యంబునన్ముచ్చుటన్
నెరపం వీరికలేదు నీకయినగానీ నన్ను రానిమ్ము నీ
దరికిన్ శ్రీ కురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. గీ.3.
- మ॥ కిటివై శ్రీ వరసింహమూర్తివయి శక్తిం దుట్టలంగూల్చి, యం
తటఁ జాలించితి; కాని, యద్రీ గుహల న్నా నాఁనోదక్రిమా
పటుమోదంబును బొందలేదనుచు నిప్పొటంగుహ నిల్చినా
వటకాదా కురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. గీ.4
- మ॥ అలవైకుంఠపురంబునం గలుగ దావంతున వోఁటెప్పుడుం
గలయన్నిండెను భక్తసంహతులచేఁ గానన్ స్థలంబొక్కటి
యిలవైకుంఠముగాఁగ నిల్పుటకునై యియ్యదినుందంచు నేఁ
దలఁతున్ శ్రీ కురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. గీ.5.
- మ॥ అరుదౌనట్టుగ నద్రీ నిల్చితివి భద్రాకారముందాల్చి, ము
క్కర వంశంబును భూమిపైఁ జిరయశ, స్కల్పంబుగా నిల్చి, నీ
పరమప్రేమను జూపికాంచుటకునై భద్రంబులంగూర్చు మా
దరమొప్పుం కురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. గీ.6
- మ॥ గుహలోనెందుకు దాగినావో యిపుడే గుర్తించితిన్నాథ, నీ
మహిమంగానఁగలేక నమ్రతను ని న్మన్నింపఁగారాని వా
రిహమందుం దలవంచి కాంచుటకునై యాయెత్తునుం బూనితో
యహినాథా కురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. గీ.7.
- మ॥ • సరిగా నీపని సాగనీ గరిప, దా, సాగారి సద్దామ! మా
గరిమన్ సామ నిధానిగా, సమపథంగా సాని నీసారి; మా
దరిగానీ మఱిదారి; సన్నిగమపా! దాసాగ! మాపా! సదా
దరమొప్పుం కురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. గీ.8

వ్యడు రక్షించును; నీవునుండగను నివ్వన్ లాగికోనేరికిం
దరమే శ్రీకురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౮౦

౯౥॥ ఏమో, యెచ్చటనో, యద్వేటులనో, తానెవ్వఁడెఱుంగు న్యుగిన్
మోమోటుంబొకో కాలకింకరులకున్ మొట్టనో, కుమో, యన్న వా
రేమీ యూరకయుందుగో భయముచే నేడ్వంగ దిక్కాను నీ
నామంచే కురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౮౧

౯౥॥ అయ్యో మొన్న నె పెండ్లియయ్యెనన, భాగ్యంబెల్ల బోనాడలే
నయ్యో యన్నను, క్రొత్తమందిగమునం దావాసమాయన్న, నే
వెయ్యఱుల్లాని యిత్తునన్న నికఁ దప్పింభోగ కళ్యంబె, చా
వయ్య శ్రీకురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౮౨.

౯౥॥ చేతంజిక్కియెయున్నవాని నిను నే నేనింప కందెందునో
భీతిందిమ్మరు మూఢమానసుండ; తెల్విస్వీడిగొల్పండు తాఁ
జేత స్మేకను బట్టి దానికయి గాసి స్వీధులంగిర్గనక
భాతిన్ శ్రీకురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౮౩.

మ॥ నిలవంజాలదొకింత యొక్కయెడ; దా నిత్యంబు మోహటవిం
జరియించుక; యువతీ స్తనంబులను కొండల్బట్టిపారాడు; నీ
యిలయంతం దిరుగాడు చిత్తచును నా యీ కోతి బంధింపఁగాఁ
దరమానా కురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౮౪.

మ॥ సరియే కోటి మిగులుంగురుకరవికి; నత్తుత్రంబులెన్నైనను
స్సరియే చందునికెన్న; జాతిచునికి న్నాజాత్యమే తాళకుక;
సరియే చిల్లరదేవతల్ దివిజరత్నాదతుండ నీకు నె
త్తరినైనం కురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౮౫.

౯౥॥ మంటల్లేచునెముందు బింబమున; సంద్రంబెన్నచే నింకు నే;
దంటల్వీరులు భీతిఁజెందుమరె యుద్ధంబందు; నీపాదపుక

జంటి స్పృహ క్షీణింపఁబడినదిగా నుండేనామందునే;
దంటా శ్రీకురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౮౬.

మ॥ కలుషధ్వంత దివాకరం; అమృతమృగ స్వచ్ఛవీపంబు; ని
శ్చల తాపత్రయ దాపపావకము; సంసారాబ్ధిపోతంబు; ని
ర్మల కల్యాణ ఫలప్రదంబగును నీనామంబుతో భక్త
త్సల! శ్రీశా! కురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౮౭.

శా॥ శ్రేయస్సాధకమై, తపఃఫలదమై, తేమంకరంజాయ, దీ
ప్తాయుర్వర్ధనమై, రుజాపహర్తమై యారోగ్యసంధాయయై,
శ్రీయుం గీర్తియు నీయఁజాలుండ నీసేవాపూర్వంబు సు
స్థాయిక శ్రీకురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౮౮.

మ॥ చలిపందిల్లోనరించియుం చెరువులన్ సత్రాన్తముల్ పెట్టియున్
కొలఁకుల్లివ్వు చనాథమానవులవై గూర్మిందగంజూపి ని
శ్చలమా నీ పదభక్తి వీడక సదాచారుండు ముక్తిగ్రాసం
గలఁడోయీ కురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౮౯.

శా॥ స్వామీ నమఃపూర్వములైలియుఁగా శక్తుండఁగానయ్య, వి
ద్యామూఢుండ, జడుండ, నీచుడను, వీరప్రజ్ఞుండక, దేవ, నీ
సామర్థ్యంబు విరించిముఖ్యులయినం జర్పింపఁగాలేరు, నీ
లామూర్తీ కురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౯౦.

మ॥ కలుషాభీల దురంతరోగ భవదుఃఖంబు ల్నివారించి, యు
జ్జ్వల కల్యాణ పరంపరాన్వితునిగా సౌభాగ్యకర్షణుఁగాఁ
గలిత శ్రీనిధిగా నొనర్పఁడవే, కల్యాణమూర్తీ, వీని
ర్మలవేష, కురుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౯౧.

కా॥ అధి వ్యాధి సమాప్యతుండ భవభారాధీనుడెక, వీనుడెన్,
బాధాయుక్తుడె, నే నకించనుడె, దుష్పాపాశులస్వాంతుడెక,
కోర్కా ద్యావృతుడెన్, జనుండె శతుడెక, గ్రూరుండె, కష్టుండె, నో
నాథా శ్రీకృతుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౯౨.

కా॥ నీకన్న నృతీ దైవ మెవ్వఁ డిలలో నీకన్న దిక్కెవ్వఁడు
నీకన్నం బ్రభు వెవ్వఁ డాత్మహరుఁడు నీకన్న నెవ్వఁడు, నీ
వాకాశంబున, భూమి, నెల్లయెడలన్ వ్యాపించి రక్షింతు నా
నా కాదా కృతుమూర్తినాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౯౩.

మ॥ భృగుపాదోపహతిం జలింపక మునిం జేరిమించి పాదంబులూ
ల్లఁగ గొప్పించి రమావధూమణియు నిందలాపముజేసి పో
వఁగ నీవున్ గంధీరపట్టణము క్రేవన్ శేషశైలంబుపైఁ
దగనిల్లో కురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౯౪.

కా॥ పుట్టి న్నిల్వఁగ బ్రహ్మయు న్నరలు గోవుల్లాఁగ జన్మించి, నీ
పాట్లం బాలను పోయ, గొల్లఁడు నినుం బుద్ధి నివారంపకే
కొట్టక రక్తము కాల్యలయ్యె నపుడా గొల్లండు తాజచ్చె నిక
బట్టంగా కురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౯౫.

మ॥ గురుఁడున్ గాయముమా న్నె నీకు నటు నా కొండ న్వరాహంబుతో
డ రసిం బోరియు నిల్చి, యొక్కయెడ వేటుకొ నీవు పద్మావతీన్
స్థిరవృష్టిం గనుగొంచు నా మెప్పుఁ బ్రీతిన్నిల్చి నిల్పవచ్చె
తిరుదారం కురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౯౬.

మ॥ వతులం బంపఁగ నామె రాజతివయా ప్రస్తావనం జేయుచున్
సకియల్ జెప్పఁగ నామెమోహమును, నీ సాన్నిధ్యమం దెంచె; వే
డుకతోఁ బుల్కసిరూపునం జనితి వాటోపంబున న్నాతియొ
ద్దకు నోయీ కురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౯౭.

మ॥ అట నా కాంక్ష నా మెత్తల్లికిని నత్యామోదముం గూర్చి, ము
చ్చటలం జెప్పుదు శ్రీనివాసునకు నిచ్చుం గన్య నిమ్మన్న, వా
రట శ్రీవేంకటశైలవాసివగు నీ కారాధనజ్ఞేసి రం
తట వేడ్కంగురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౯౦

౯౧॥ నీ కల్యాణమహోత్సవంబు కడు నిర్దిద్రంబుగా బ్రహ్మముం
న్నా కేతుండును నాదిగా సకల సన్నాహంబుతోఁ జేయఁగా
వీకం బ్రేయసి పొందుఁగూడి తిట నుర్విన్ భక్తులం గాచుమన్
వైకుంఠా, కురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౯౨.

మ॥ కురవగ్రామనివాసి కుమ్మరియు నీకున్ భక్తుఁడు నిత్యముం
దులనీదాసుము మృణ్మయం బొసఁగ సంతోషించి యవ్వారికిం
గురమప్రేమను ముక్తినిచ్చితివి; నీ వాత్సల్య మేనెంచఁగాఁ
దరమా శ్రీకుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౧౦౦

మ॥ కురవగ్రామమునందుఁ గుమ్మరికి వైకుంఠా భవద్రూప ము
చ్చెరువొప్పుం గనఁజేసి యంత నిలువన్ సిద్ధించెఁ గుర్మూర్తి నా
థరుదాపే, రది దివ్యమై యెసఁగు నేన్యంతై పవిత్రంబునై
నరమితా, కురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౧౦౧.

౯౩॥ దేవా యాజగ మెల్ల పాపమయ, మాధివ్యాధి సంపూర్ణ, మీ
గ్నాభివాసంబు, సమస్తదుష్టకుల వ్యాలోలమై తోఁచెడిక
నీవాత్సల్యముఁ జూపి ప్రోవరె మన్నింపవ్వరె న్నాథ, భ
క్తవాసా కురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౧౦౨.

మ॥ జగ మెల్ల నిదురించు నింక జగవీణ, మేమయి బాన్పు మై
దగవ్రాలున్ స్పృహకప్పి, రక్షణ మనంతా కూర్పవే; తెల్వయిం
వఁగ నిశ్చేమియుఁ గానకుంటిమి, క్షమింపఁగావలెంజుమ్ము, మా
వఁగరా నో కురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౧౦౩.

మ॥ ఇదిగో బల్బుల తెల్లవారి నది నీ యిష్టప్రకారంబుఁ జే
సెద నా కృత్యముల నృహప్రభువ నిం జింతించి నేవించుచున్
మదిలో నించుక ప్రేమఁజూపి కరుణింపఁ గావలెం దాసు న
య్య దయాబ్రీ కురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౧౦౮.
సీమల్ శయ్యల, సూరి, తెల్వివిడి నెమ్మిం బండియుండంగ, నే
గాఢో మైదుకైన శక్తి యుడుగన్, హైన్యస్థితిం బొంద, నీ
జే నన్ను నృతి యెల్లలోకమును వెన్వేంటుం దగంగాచి త
య్యా, నీవో కురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౧౦౯
కరుణాసాగర నీవు కల్గి మది నింక న్నాకు జంకేల, నీ
పరమప్రేమయు నాయెడంగలుగ నాపన్నుండఁ గానేల; ని
ర్భరమా నీ కృప గల్గి నించుక ననుం బాధింపఁగా నేర ర
వ్యయ యేయం గురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౧౧౦
మ॥ నమ్రోవాడయితే జనుండు చెడఁ డన్నా, నమృతున్నటి నాఁ
డెమ్మగ్గింబునైన బాగుపడఁ డోయాశా, సదా నీదుధ్యా
వమ్ముం జేతురఁ జేయుచుయ్య వదలంగఁబోను నీ పాదప
ద్యమ్ముల్ శ్రీకురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౧౧౧
భందోవ్యాకరణాదిసంగతులు పూజ్యంబయ్య, నీవైన భ
క్తిం దాఁ జేతము నిక్త దగుల్కానగఁ బ్రీతిం గూర్చినా నెట్టులా
నిదదార్హంబని తోయి కీకృతిని, మన్నింపందగున్ కాశ్యతా
నందా శ్రీ కురుమూర్తి నాథ! సురవంద్యా! పాహిపాహి, ప్రభో. ౧౧౨

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

13372